

לִיָּה וּפָאָה חוֹלְקָךְ לְעֵלְמָא דְאִתִּי דְכָל רִז לֹא אָנִים לָךְ. אָמְרוּ לִיָּה
אֲתִינָא קַמִּיָּה דְמַר לְמַנְדַּע רִזָּא דְהֵאֵי פְסוּקָא וַיּוֹסֶף אַבְרָהָם וַיִּקַּח
אִשָּׁה וַשְׁמָהָ קַטוּרָה.

אָמַר פִּירוּשָׁא דְהֵאֵי פְסוּקָא בְּמָה דְגָלוּ חֲבֵרְנָא מֵאֵרִי מִתְנִיתִין,
דְּכַד נִשְׁמַתָּא יִיתִי בְּהֵוֹא גּוּפָא קְדִישָׁא דִילָהּ, הָא מִילִיָּא
הוּוּ עַל חֵיבִיָּא דִיקוּמוּן וַיִּבְשְׂרוּן עוּבְדִין וַיִּתֵּן לְהוּ מִזִּינָא יִקְרָא דִילִיָּה
דִינְדַּעִין וַיִּתּוּבוּן וַיִּזְפוּן זְכוּתָא שְׁלִימַתָּא.

וְכַד הָמָא שְׁלֵמָה דָּא הָוָה סְגִי (ד"א תְּוָה סְגִי) וְאָמַר (קהלת ח) וּבְכֵן
רְאִיתִי רְשָׁעִים קְבוּרִים וּבָאוּ וּמִמְקוֹם קְדוֹשׁ יִחְלְכוּ, שְׁיִבְאוּ
וַיִּחֲיוּ מִמְקוֹם קְדוֹשׁ.

וַתְּנִינָן אָמַר רַבִּי אַבְא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן פְּתִיב, (ירמיה ג) הִיחַפְּךָ
בוֹשֵׁי עוּרוֹ וְנָמַר חֲבֵרְבְּרֵתִיו, כְּךָ הֲרִשְׁעִים שְׁלֵא זָכוּ לְשׁוּב
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּלְהַקְטִיר מַעֲשִׂים טוֹבִים לְעוֹלָם, לֹא יִקְטִירוּ בְּעוֹלָם
הַבָּא. רְאֵה מָה כְּתִיב וַיּוֹסֶף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה, וַיִּשְׂרׁוּצָה לַעֲשׂוֹת
לְהֵם נִשְׁמָה לְגוּפָם וּלְקַרְבָּם בְּתִשׁוּבָה, בְּמָה דְאִתִּי אָמַר וְאֵת הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר עָשׂוּ בַחֲרָן.

לשון הקודש

הַרְבֵּה וְאָמַר, (קהלת ח) וּבְכֵן רְאִיתִי רְשָׁעִים
קְבוּרִים וּבָאוּ וּמִמְקוֹם קְדוֹשׁ יִחְלְכוּ,
שְׁיִבְאוּ וַיִּחֲיוּ מִמְקוֹם קְדוֹשׁ.

וַשְׁנִינָנוּ. אָמַר רַבִּי אַבְא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן,
כְּתוּב (ירמיה ג) הִיחַפְּךָ בּוֹשֵׁי עוּרוֹ וְנָמַר
חֲבֵרְבְּרֵתִיו. כְּךָ הֲרִשְׁעִים שְׁלֵא זָכוּ לְשׁוּב
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּלְהַקְטִיר מַעֲשִׂים טוֹבִים,
לְעוֹלָם לֹא יִקְטִירוּ בְּעוֹלָם הַבָּא. רְאֵה מָה
כְּתוּב, וַיּוֹסֶף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה, וַיִּשְׂרׁוּצָה
לַעֲשׂוֹת לְהֵם נִשְׁמָה לְגוּפָם וּלְקַרְבָּם
בְּתִשׁוּבָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר
עָשׂוּ בַחֲרָן.

אֵלָּא עֲבוּר הַסּוּד הַזֶּה – דִּי לִי. אָמְרוּ לוֹ,
אֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ בְּעוֹלָם הַבָּא, שְׁכַל רִז אִינוּ
אָנִים לָךְ. אָמְרוּ לוֹ, בְּאִנּוּ לַפְּנֵי מַר לְדַעַת
אֵת סוּד הַפְּסוּק הַזֶּה, וַיּוֹסֶף אַבְרָהָם וַיִּקַּח
אִשָּׁה וַשְׁמָהָ קַטוּרָה.

אָמַר, פִּירוּשׁ שֶׁל הַפְּסוּק הַזֶּה כְּמוֹ שְׁגָלוּ
חֲבֵרֵינוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, שְׁכַאֲשֶׁר הִנְשַׁמָּה
תְּבוּא בְּאוֹתוֹ הַגּוֹף הַקְּדוֹשׁ שְׁלָהּ, הִנֵּה
הַדְּבָרִים הָיוּ עַל הֲרִשְׁעִים שְׁיִקוּמוּ
וַיִּבְשְׂרוּ אֵת מַעֲשֵׂיהֶם, וַיִּתֵּן לְהֵם מִזִּין
כְּבוֹדוֹ שְׁיַדְעוּ וַיִּשׁוּבוּ וַיִּזְכוּ זְכוּת שְׁלָמָה.
וּבְשִׂרְאָה אֵת זֶה שְׁלָמָה, הִיָּה וְתַמָּה הַרְבֵּהוּ

אמר רבי אלעזר תא חזי, מה כתיב ותלד לו את זמרן ואת יקשן, הרבה מעשים רעים עד שנגרשים מן העולם דכתיב וישלחם מעל יצחק בנו. ועליהם נאמר (דניאל יב) ורבים מישיני אדמת עפר יקיצו וגו', ועל האחרים נאמר והמשפילים יזהירו כזהר הרקיע וגו'. אמר רבי יהודה האי משמע על פרשתא, ומשמע דאותו זמן (נקרא) (ס"א אבר) שם (הנשמה) אברהם, ובמקומו נקראת יצחק כדקאמרן, הדא הוא דכתיב ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו, וישב יצחק עם באר לחי ראי. עם ידיעת החי שהוא חי העולמים לדעת ולהשיג מה שלא השיג בעולם הזה הדא הוא דכתיב, (ישעיה יא) פי מלאה הארץ דעה את יי, (עד כאן מדרש הנעלם)

זהר:

רבי יצחק פתח ואמר, (קהלת יב) וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה. תא חזי, כד ברא קדשא בריך הוא לאדם, נטל עפריה מאתר המקדשא, וכנה גופיה מארבע

לשון הקודש

אמר רבי אלעזר, בא ראה מה כתוב, ותלד לו את זמרן ואת יקשן. הרבה מעשים רעים עד שנגרשים מן העולם, שכתוב וישלחם מעל יצחק בנו. ועליהם נאמר (דניאל יב) ורבים מישיני אדמת עפר יקיצו וגו'. ועל האחרים נאמר והמשפילים יזהירו כזהר הרקיע וגו'.

אמר רבי יהודה, זה משמע על הפרשה, ומשמע שאותו זמן (נקרא) ואבר) שם (הנשמה) אברהם, ובמקומו נקראת יצחק, כפי שאמרנו. זהו שכתוב ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו.

זהר:

רבי יצחק פתח ואמר, (קהלת יב) וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה. בא ראה, כשברא הקדוש ברוך הוא את האדם, נטל עפרו ממקום המקדש, וכנה את גופו מארבעת הצדדים של העולם,

(כאן מדרש הנעלם)

בְּטָרִין דְּעֵלְמָא, דְּכִלְהוּ יַהֲבוּ לֵיהּ חֵילָא, לְבַתָּר אֲתֵרַק
עֲלֵיהּ רוּחָא דְחַיִּי כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (בראשית ב) וַיִּפַּח
בְּאַפָּיו נְשִׁמַת חַיִּים וְגו' לְבַתָּר קָם וַיִּדַע דְּאִיהוּ מֵעִילָא
וַתַּתָּא, וְכִדִּין אֲתֵדְבַק וַיִּדַע חֲכָמָה עֲלָאָה.

כְּגוֹזְנָא דָּא כָּל בַּר נָשׁ דְּעֵלְמָא אִיהוּ כָּלִיל מֵעִילָא
וַתַּתָּא, וְכָל אֵינּוֹן דִּידְעִין לְאַתְקַדְשָׁא בְּהַאי
עֵלְמָא כְּדָקָא יְאוּת, פִּד אולידו בר, מְשַׁכֵּין עֲלֵיהּ רוּחַ
קַדִּישָׁא מֵאַתֵּר דְּכָל קַדִּישֵׁי נְפָקִין מִנֵּיהּ, וְאַלִּין אֲקָרוּן
בְּנִין לְקַדְשָׁא בְּרִיד הוּא בְּנִין דְּגוּפָא אֲתַעְבִּיד
בְּקַדוּשָׁה כְּדָקָא יְאוּת, חָכִי נָמִי יַהֲבִין לֵיהּ רוּחָא
מֵאַתֵּר עֲלָאָה קַדִּישָׁא כְּדָקָא חַיִּי וְהָא אֲתֵמַר.

תָּא חַיִּי, בְּשַׁעֲתָא דְזַמִּין בַּר נָשׁ לְמִיּהֵב חוּשְׁפִין
עוֹבְדוּי עַד לָא יִפּוּק מֵעֵלְמָא, חֵהוּא יוֹמָא,
יוֹמָא דְחוּשְׁפִין אִיהוּ, דְּגוּפָא וְנִשְׁמַתָּא יַהֲבִי חוּשְׁפִנָא.

לשון הקודש

בְּשַׁמּוּלִידִים בְּנִין, מוֹשְׁכִים עֲלֵיו רוּחַ
קַדְשָׁה מִהַמְקוֹם שְׁכַל הַקְּדוּשִׁים יוֹצֵאִים
מִמֶּנּוּ, וְאַלּוּ נִקְרְאִים בְּנִים לְקַבְּ"ה.
מִשּׁוּם שֶׁהַגּוֹף נַעֲשֶׂה בְּקַדְשָׁה כְּרָאוּי, כִּד
גַּם נוֹתְנִים לוֹ רוּחַ מִמְּקוֹם עֲלִיּוֹן קְדוּשׁ
כְּרָאוּי, וְהָרִי זֶה נִתְפָּאֵר.

בַּא רְאָה, בְּשַׁעֲהַ שְׁעֵתִיד אָדָם לְתַת
חֲשַׁבּוֹן מַעֲשָׂיו טָרָם יֵצֵא מִן הָעוֹלָם,

שְׁכַלָם נִתְּנוּ לוֹ בַת. אַחַר כֵּן הִרִיק עֲלָיו
רוּחַ חַיִּים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ב) וַיִּפַּח
בְּאַפָּיו נְשִׁמַת חַיִּים וְגו'. אַחַר כֵּן קָם
וַיִּדַע שֶׁהוּא מִמְּעֵלָה וּמִטָּה, וְאִזְ נִדְבַק
וַיִּדַע אֵת הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה.

כְּמוֹ זֶה כָּל אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם הוּא כָּלִיל
מִמְּעֵלָה וּמִטָּה, וְכָל אוֹתָם שְׂיוּדַעִים
לְהִתְקַדֵּשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּרָאוּי,

לְבַתָּר נִשְׁמַתָּא אֶתְפָּרְשָׁא מִיְנִיה, וְגוֹפָא תָּב לְאַרְעָא,
 וְכִלְא תָּב לְאַתְרֵיה דְּאַתְנָסִיב מִתַּמָּן וְהָא אוּקְמוּה,
 עַד זְמַנָּא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא זְמִין לְאַחֵיָא מִתִּיָּא
 כִּלְא גְנִיז קַמֵּיה.

וְהֵהוּא גּוֹפָא מִמָּשׁ וְהֵהוּא נִשְׁמַתָּא מִמָּשׁ זְמִין
 קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאַתְבָּא לְעֵלְמָא
 כְּמִלְקַדְמִין וְלַחֲדָתָא אֲנִפִי עֵלְמָא חָדָא הוּא דְכְתִיב,
 (ישעיה כו) יַחֲיוּ מִתִּיד נְבִלְתִי יְקוּמוּן. וְהֵהוּא נִשְׁמַתָּא
 מִמָּשׁ גְּנִיזָא קַמֵּי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא וְתַבְתָּ לְאַתְרָה
 כְּפּוּם אֲרַחָהּ כְּמָה דְאַתְ אָמַר וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל
 הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה. וְלְזְמַנָּא דְזְמִין קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא
 לְאַחֵיָא מִתִּיָּא, זְמִין אֵיחוּ לְאַרְקָא טִלָּא מִרִישֵׁיה
 עֲלִיָּהוּ, וּבְהֵהוּא טִלָּא יְקוּמוּן כִּלְא מַעֲפָרָא.

חָדָא הוּא דְכְתִיב, (ישעיה כו) כִּי טַל אֲזָרוֹת טִלְךָ. מֵאֵי

לשון הקודש

שְׁכַתוּב (ישעיה כו) יַחֲיוּ מִתִּיד נְבִלְתִי
 יְקוּמוּן. וְאוֹתָהּ הִנְשִׁמָּה מִמָּשׁ גְּנוּזָה לְפָנֵי
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשָׁבָה לְמִקּוּמָה כְּפִי
 דְרַבָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל
 הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה. וּבְזִמְן שֶׁהַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא עֲתִיד לְהַחְיֹת מֵתִים, עֲתִיד
 הוּא לְהַרְיֵק טַל מֵרֵאשׁוֹ עֲלֵיהֶם, וּבְאֹתוֹ
 הַטַּל בְּלִם יְקוּמוּ מִהַעֲפָר.
 זְהוּ שְׁכַתוּב (שם) כִּי טַל אֲזָרוֹת טִלְךָ. מֵה

אוֹתוֹ הַיּוֹם הוּא יוֹם הַחֲשִׁבוֹן שְׁגוּף
 וְנִשְׁמָה נוֹתְנִים חֲשִׁבוֹן. אַחַר כֵּן הִנְשִׁמָּה
 נִפְרֶדֶת מִמֶּנּוּ, וְהַגּוֹף שָׁב לְאַרְצוֹ, וְהַכּוֹל
 שָׁב לְמִקּוּמוֹ שֶׁנִּגְלַחַת מִשָּׁם, וְהָרִי
 פָּרְשׁוּהָ. עַד הַזְּמַן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עֲתִיד לְהַחְיֹת מֵתִים, הַכּוֹל גְּנוּז לְפָנָיו.
 וְאוֹתוֹ גּוֹף מִמָּשׁ וְאוֹתָהּ נִשְׁמָה מִמָּשׁ
 עֲתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַשִּׁיב לְעוֹלָם
 כְּמוֹ מִקְדָּם וּלְחַדֵּשׁ אֶת פָּנָיו הָעוֹלָם. זְהוּ

טל אורות, אורות ממש מאיננו נהזרין דלעילא
 דבהזון זמין לאַרקא חיינ לעלמא, בגין דאילנא (דף קלא
ע"א) דחיי יריק חיינ דלא פסקין לעלמין, דהא השתא
 פסקין בגין דהא חוּיא בישא שלטא ואתכפי סיחרא.
 ובגין כך בבבול פסקין מימיו וחיין לא שלטין
 בעלמא כדקא יאות.

ובההוא זמנא ההוא יצר הרע דאיהו חוּיא בישא
 יסתלק מעלמא ויעבר ליה קדשא ברין
 הוא במה דאתמר (זכריה יג) ואת רוח הטמאה אעביר
 מן הארץ. ולבתר דאיהו יתעבר מעלמא, סיחרא לא
 אתכפיא, ונתרא דנגיד ונפיק לא יפסקין מבויעו.
 וכדין כתיב, (ישעיה ל) והיה אור הלבנה כאור החמה
 ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים וגו'.

לשון הקודש

הנחש הרע, יסתלק מן העולם, והקדוש
 ברוך הוא יעביר אותו, כמו שנאמר
(זכריה יג) ואת רוח הטמאה אעביר מן
 הארץ. ואחר שהוא יעבר מן העולם,
 הלבנה לא תתכסה. והנהר ששופע
 ויוצא, לא יפסקו מעיניו. ואז כתוב
(ישעיה ל) והיה אור הלבנה כאור החמה
 ואור החמה יהיה שבעתים כאור
 שבעת הימים וגו'.

זה טל אורות? אורות ממש מאותם
 האורות של מעלה שבהם עתיד להריק
 חיים לעולם, משום שעץ החיים יריק
 חיים שלא פוסקים לעולמים. שהרי
 עכשו פוסקים משום שהנחש הרע הזה
 שולט והלבנה מתכסה. ומשום כך
 בבבול פוסקים מימיו, והחיים לא
 שולטים בעולם כראוי.
 ובאותו זמן אותו יצר הרע, שהוא

אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה אִי תִימָא דְכָל גּוֹפִין דְּעֵלְמָא יְקוּמוּן וְיִתְעָרוּן מֵעַפְרָא, אֵינּוּן גּוֹפִי דְאַתְנַטְיֵעוּ בְּנִשְׁמַתָּא חָדָא מַה תְּהֵא מְנִייהוּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי אֵינּוּן גּוֹפִין דְּלֹא זָכוּ וְלֹא אֶצְלְחוּ הֲרֵי אֵינּוּן כְּלֹא הוּוּ, כְּמַה דְּהוּוּ עֵץ יָבֵשׁ בְּהָהִיא עֵלְמָא חָכִי נָמִי בְּהָהוּא זְמַנָּא, וְגוֹפָא בְּתֵרָאָה דְאַתְנַטְיֵע וְאַצְלַח וְנָטַל שְׂרָשׁוּי כְּדָקָא יְאוּת יְקוּם.

וְעֲלִיָּה כְּתִיב, (ירמיה יז) וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל מַיִם וְגו' וְהָיָה עָלָהוּ רַעְנָן וְגו'. דְּעֵבֵד אֵיבִין וְנָטַע שְׂרָשׁוּין וְאַצְלַח כְּדָקָא יְאוּת. וְעַל תְּהוּא גּוֹפָא קְדַמָּאָה דְּלֹא עֵבֵד אֵיבִין וְלֹא נָטַע שְׂרָשׁוּין (ולא זכה ולא אצלה) כְּתִיב, (ירמיה יז) וְהָיָה כְּעֵרְעֵר בְּעֵרְבָה וְלֹא יִרְאֶה כִּי יבֹא טוֹב וְגו'. כִּי יבֹא טוֹב דָּא תְּחִיית הַמַּתִּים.

וְיִתְנַהֵיר הַהוּא נְהוּרָא דְזַמִּין לְאַנְהָרָא לְהוּ

לשון הקודש

וְעֲלִיו כְּתוּב (ירמיה יז) וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל מַיִם וְגו' וְהָיָה עָלָהוּ רַעְנָן וְגו'. שְׁעֵשָׂה פְרוֹת וְנָטַע שְׂרָשׁוּים וְהֶצְלִיחַ כְּרֹאוּי. וְעַל אוֹתוֹ גּוֹף רֵאשׁוֹן שְׁלֵא עֲשָׂה פְרוֹת וְלֹא נָטַע שְׂרָשׁוּים וְלֹא זָכָה וְלֹא הֶצְלִיחַ, כְּתוּב (שם) וְהָיָה כְּעֵרְעֵר בְּעֵרְבָה וְלֹא יִרְאֶה כִּי יבֹא טוֹב וְגו'. כִּי יבֹא טוֹב - זוֹ תְּחִיית הַמַּתִּים.

וְיֵאִיר אוֹתוֹ הָאוּר שְׁעֵתִיד לְהֵאִיר

אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, אִם תֵּאמַר שְׂכַל הַגּוֹפּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם יְקוּמוּ וְיִתְעוֹרְרוּ מִן הָעֶפֶר - אוֹתָם הַגּוֹפּוֹת שֶׁנָּטְעוּ בְּנִשְׁמָה אַחַת מַה יְהִיָּה מֵהֶם? אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אוֹתָם הַגּוֹפּוֹת שְׁלֵא זָכוּ וְלֹא הֶצְלִיחוּ, הֲרֵי הֵם כְּלֹא הָיוּ. כְּמוֹ שֶׁהָיוּ עֵץ יָבֵשׁ בְּעוֹלָם הַהוּא, כִּדְ גַם בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן. וְהַגּוֹף הָאֲחֵרוֹן שֶׁנָּטַע וְהֶצְלִיחַ וְנָטַל שְׂרָשׁוּי כְּרֹאוּי יְקוּם.

לְצַדִּיקַי דְּהוּה גָּנִיז קַמִּיָּה מִיּוֹמָא דְאַתְבְּרִי עֲלֵמָא
 דְּכַתִּיב, (בראשית א) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם כִּי טוֹב. וּכְדִין
 זְמַן קֳדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא לְאַחֲרֵיָּא מִתִּיבָא, וּכְתִיב, (מלאכי
 א) וְזָרְחָה לָכֶם יְרֵאִי שָׁמַי שְׁמֵשׁ צְדָקָה וְגו', וּכְדִין
 יתְנַבֵּר טוֹב בְּעֲלָמָא, וְהָהוּא דְאַתְקַרִּי רַע יתְעַבֵּר
 מֵעֲלָמָא בְּדֵאמָרוֹן. וּכְדִין אֵינּוֹן גּוֹפִין קְדָמָאֵי לְהוּן
 בְּלֵא הוּן.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק זְמַן קֳדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא לְאַרְקָא
 עֲלֵייהוּ עַל אֵינּוֹן גּוֹפִין רוּחִין אַחֲרֵינִין, וְאִי
 זָכָאן בְּהוּן יְקוּמוֹן בְּעֲלָמָא בְּדָקָא יְאוּת, וְאִי לָאוּ יְהוּן
 קַטְמָא תַּחֲוֹת רַגְלֵיהוֹן דְּצַדִּיקַי דְּכַתִּיב (דניאל יב) וְרַבִּים
 מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפֶר יִקִּיצוּ וְגו'. וְכֵלָא אַתְקֵם וְאַתְעַתְד
 קַמִּי קֳדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא, וּבְלָהוּ בְּמַנְיָנָא הוּן פְּמָה דְאַתְ
 אָמַר (ישעיה מ) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר עֲבָאִים וְגו'.

לשון הקודש

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, עֲתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְהַרְיֵק עַל אוֹתָם הַגּוֹפִים רוּחוֹת
 אַחֲרוֹת, וְאִם זֻכִּים בְּהֵם – יְקוּמוּ בְּעוֹלָם
 בְּרֵאוּי, וְאִם לֹא – יִהְיוּ אַפְרַת רַגְלֵי
 הַצַּדִּיקִים, שְׁכַתוֹב (דניאל יב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי
 אֲדָמַת עֶפֶר יִקִּיצוּ וְגו', וְהַכֵּל יִקָּם וְיִנְעַד
 לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהֵם כְּלָם
 בְּמַנְיָן, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (ישעיה מ) הַמוֹצִיא
 בְּמִסְפָּר עֲבָאִים וְגו'.

לְצַדִּיקִים שֶׁהֵיחָה גָּנִיזוּ לְפָנָיו מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא
 הָעוֹלָם, שְׁכַתוֹב (בראשית א) וַיֵּרָא אֱלֹהִים
 אֶת הָאָדָם כִּי טוֹב. וְאִזְ עֲתִיד הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לְהַחֲיוֹת הַמֵּתִים, וּכְתוּב (מלאכי
 א) וְזָרְחָה לָכֶם יְרֵאִי שָׁמַי שְׁמֵשׁ צְדָקָה
 וְגו'. וְאִזְ יתְנַבֵּר הַטּוֹב בְּעוֹלָם, וְאוֹתוֹ
 שְׁנַקְרָא רַע יִעַבֵּר מִן הָעוֹלָם, כְּמוֹ
 שְׁאַמְרֵנוּ, וְאִזְ אוֹתָם הַגּוֹפִים הָרֵאשׁוֹנִים
 יִהְיוּ כְּלֵא הֵינּוּ.